YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(viides jaosto)

14 päivänä tammikuuta 2009 *

Asiassa T-162/06,

Kronoply GmbH & Co. KG, kotipaikka Heiligengrabe (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Nierer ja asianajaja L. Gordalla,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz, K. Gross ja T. Scharf,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa on kyse valtiontuesta N:o C 5/2004 (ex NN 609/2003), jonka Saksa aikoo myöntää Kronoply-yritykselle, 21.9.2005 tehdyn komission päätöksen 2006/262/EY (EUVL 2006, L 94, s. 50) kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Prek ja V. Ciucă,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.9.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

1 Kantaja, Kronoply GmbH & Co. KG, on Saksan oikeuden mukaan perustettu yritys, joka valmistaa puusta valmistettavia materiaaleja.

2 Kantaja teki 28.1.2000 Investitionsbank des Landes Brandenburgille (Brandenburgin osavaltion investointipankki, jäljempänä ILB) määrältään 77 miljoonan Saksan markan (DEM) (39,36 miljoonan euron) avustuksia koskevan hakemuksen sellaisen tuotantolaitoksen perustamiseksi, jossa valmistettaisiin suurlastulevyjä (oriented strand board) ja jonka kokonaiskustannukset olivat 220 miljoonaa DEM (112,5 miljoonaa euroa).

3 Saksan liittotasavalta ilmoitti 22.12.2000 päivätyllä kirjeellä komissiolle [EY 88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrältään 77 miljoonan DEM:n suuruisesta investointitukihankkeesta kantajan hyväksi sellaisen laitoksen rakentamista varten, jossa valmistettaisiin suurlastulevyjä, koska mainittuun hankkeeseen sovellettiin alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille annettujen monialaisia puitteita (EYVL 1998, C 107, s. 7; jäljempänä monialaiset puitteet), sellaisina kuin ne olivat voimassa tosiseikkojen tapahtuma-aikaan. Komissio rekisteröi tämän ilmoituksen ja käsitteli sitä numerolla N 813/2000 (jäljempänä menettely N 813/2000).

4 Monialaisten puitteiden mukaisesti myönnetyn tuen enimmäismäärä määritetään sellaisen laskelman perusteella, jossa otetaan huomioon useita parametreja ja erityisesti kyseessä olevalla sektorilla vallitseva kilpailutilanne, jota nimitetään T-tekijäksi ja jonka osalta eritellään neljä tasoa: 0,25, 0,5, 0,75 ja 1. Esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavalta on aluksi ilmoittanut hankkeen T-arvolla 1, joka vastaa hanketta, jolla ei ole mitään negatiivisia kilpailuvaikutuksia.

5 Käytyään kirjeenvaihtoa komission kanssa Saksan liittotasavalta muutti 19.6.2001 ilmoitustaan tuen intensiteetin osalta. Se ilmoitti komissiolle ”päättäneensä muuttaa ilmoitetun kilpailutekijän 1:stä 0,75:ksi”. T-tekijää 0,75 sovelletaan hankkeisiin, jotka

johtavat kapasiteetin kasvuun alalla, jolle on ominaista rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai markkinoiden taantuminen. T-tekijän 0,75 mukaisesti tuen intensiteetti alennettiin 35 prosenttista 31,5 prosenttiin eli 69,3 DEM:aan (35,43 miljoonaan euroon) tuen kokonaismäärän alun perin ilmoitetun 77 miljoonan DEM:n (39,36 miljoonan euron) asemesta.

6 Komissio teki 3.7.2001 asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 3 kohdan nojalla päätöksen olla vastustamatta ilmoitettua tukihanketta, ja tämä päätös julkaistiin EYVL:ssä 11.8.2001 (EYVL C 226, s. 14).

7 Saksan liittotasavallan hallitus pyysi 3.1.2002 päivätyllä kirjeellä 3.7.2001 tehdyn päätöksen tarkistamista sillä perusteella, että kyseessä olevia markkinoita ei voitu pitää taantuvina, minkä piti johtaa T-tekijän 1 soveltamiseen ja sallitun tuen intensiteetin korottamiseen 31,5 prosentista 35 prosenttiin tukikelpoisten investointien kustannuksista.

8 Komissio kieltäytyi muuttamasta 3.7.2001 tekemäänsä päätöstä sillä perusteella, että kaikki sovellettavat arviointiperusteet oli laskettu oikein tuen arvioinnissa.

9 Kantaja piti tätä kirjettä komission päätöksenä ja nosti siitä kumoamiskanteen, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti asiassa T-130/02, Kronoply vastaan komissio, 5.11.2003 antamassaan määräyksessä (Kok., s. II-4857) tutkimatta, koska kannekelpoista päätöstä ei ollut.

10 Saksan liittotasavalta ilmoitti komissiolle 22.12.2003 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan myöntää kantajalle määrältään 3 936 947 euron suuruinen investointiavustus monialaisten puitteiden nojalla. Tämä tuki kirjattiin numerolla N 609/2003.

11 Komissio ilmoitti 18.2.2004 päivätyllä kirjeellään Saksan liittotasavallalle päätöksestään aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely sillä perusteella, että sillä oli vakavia epäilyksiä ilmoitetun lisätuen kannustavan vaikutuksen ja välttämättömyyden osalta.

12 Saatuaan Saksan liittotasavallan ja kantajan huomautukset komissio teki 21.5.2005 valtiontuesta N:o C 5/2004 (ex NN 609/2003), jonka Saksa aikoo myöntää Kronoply-yritykselle, päätöksen 2006/262/EY (EUVL 2006, L 94, s. 50; jäljempänä päätös).

13 Päätöksen 42 perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Koska tuella ei ole kannustavaa vaikutusta eikä se ole tarpeellinen, siihen ei voida soveltaa [EY] 87 artiklan 2 eikä 3 kohdan mukaisia poikkeuksia. Kyseessä on laiton toimintatuki, jota ei saa myöntää.”

14 Päätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteensä 3 936 947 euron suuruinen valtiontuki, jonka Saksa aikoo ilmoituksen N:o N 609/2003 mukaisesti myöntää Kronoply[lle], ei sovellu yhteismarkkinoille.

Tämän vuoksi tätä tukea ei saa myöntää.”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

15 Kantaja nosti 26.6.2006 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä esillä olevan kanteen.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 3.9.2008 pidetyssä istunnossa.

17 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

19 Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta, jotka koskevat ensimmäiseksi EY 253 artiklan rikkomista, toiseksi asetuksen N:o 659/1999 säännösten rikkomista, kolmanneksi EY 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan ja alueellisia valtiontukia

koskevien suuntaviivojen (EYVL 1998, C 74, s. 9; jäljempänä suuntaviivat) rikkomista, neljänneksi komission tosiseikkojen toteamisessa tekemiä ilmeisiä virheitä ja viidenneksi komission tosiseikkojen arvioinnissa tekemiä ilmeisiä virheitä ja harkintavallan väärinkäyttöä.

Kanneperuste, joka koskee EY 253 artiklan rikkomista

Asianosaisten lausumat

20 Kantaja väittää yhtäältä, että se ei ole saanut tietää komission päätöksen syitä siltä osin kuin päätökseen sisältyy toimielimen päättelyn logiikan tasolla ”aukko”, koska tämä toimielin nimittäin kiistää kannustavan vaikutuksen olemassaolon tarkastamatta kuitenkaan itse vahvistamiensa arviointiperusteidenperusteiden perusteella, onko tällainen vaikutus olemassa. Suuntaviivojen mukaan kannustava vaikutus on olemassa, kun tukihakemus tehdään ennen hankkeen toteuttamista, ja näin on esillä olevassa asiassa. Koska komissio ei ole maininnut tätä tosiseikkaa, se on paitsi todennut tosiseikat epätäsmällisesti myös perustellut asian puutteellisesti.

21 Kantaja väittää toisaalta, että komissio ei ole tutkinut mahdollisuutta, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimenomaisesti esittänyt oikeuskäytännössään, muuttaa jo myönnettyä ja hyväksyttyä tukea, koska se väittää päätöksessä, että kyseessä on uusi investointihanke, joka edellyttää uutta tukihakemusta. Tästä seuraa, että komission päätös on perusteltu puutteellisesti.

22 Komissio vaatii kantajan esittämän kumoamisperusteen hylkäämistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Kantajan EY 235 artiklan rikkomista koskevan kanneperusteen yhteydessä esittämien kahden väitteen tueksi esittämien perustelujen muotoilusta ja sanamuodosta seuraa, että nämä väitteet eivät varsinaisesti koske perustelujen puutteellisuutta tai riittämättömyyttä, jotka kuuluvat EY 230 artiklassa tarkoitettujen olennaisten muotomääräysten rikkomiseen. Kyseiset väitteet sekoittuvat todellisuudessa päätöksen perusteltavuutta ja näin ollen tämän toimen sisällön laillisuutta koskevaan arvosteluun, ja kantajan mukaan päätös on lainvastainen muun muassa siitä syystä, että komissio on rikkonut EY 87 artiklaa ja suuntaviivoja erityisesti, koska se on arvioinut virheellisesti riidanalaisen tuen kannustavan vaikutuksen ja välttämättömyyden ja koska vastaaja on väitetysti väärinkäyttänyt harkintavaltaansa.

24 On tältä osin oireellista, että väitteet, jotka liittyvät siihen, että komissio ei ole ottanut huomioon alkuperäisen tukihakemuksen jättämispäivää ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tunnustamaa mahdollisuutta muuttaa jo myönnettyä ja hyväksyttyä tukea, esitetään varta vasten niissä kantajan perusteluissa, joilla pyritään osoittamaan kannustavan vaikutuksen ja riidanalaisen tuen välttämättömyyden virheellinen arviointi ja väitetty harkintavallan väärinkäyttö.

25 On joka tapauksessa todettava, että päätöksen perustelut vastaavat EY 253 artiklan vaatimuksia sellaisina kuin niitä on tulkittu oikeuskäytännössä.

26 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimenpiteen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut mainitun EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (yhdistetyt asiat asia 296/82 ja 318/82, Alankomaat ja Leeuwarder Papierwarenfabriek v. komissio, tuomio 13.3.1985, Kok., s. 809, Kok. Ep. VIII, s. 107, 19 kohta; asia C-350/88, Delacre ym. v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok., s. I-395, 15 ja 16 kohta ja asia C-56/93, Belgia v. komissio, tuomio 29.2.1996, Kok., s. I-723, 86 kohta).

27 Päätöksen 42 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio piti Saksan hallituksen 22.12.2003 ilmoittamaa toimenpidettä laittomana toimintatukena, jota ei voitu hyväksyä, koska kannustavaa vaikutusta ei ollut eikä tuki ollut tarpeellinen.

28 On todettava, että komissio perustelee päätöksessä selvästi päätelmänsä, joka koskee riidanalaisen tuen kannustavan vaikutuksen ja välttämättömyyden puuttumista.

29 On todettava erityisesti, että komissio viittaa nimenomaisesti edellä 9 kohdassa mainittuun asiassa Kronoply vastaan komissio annettuun päätökseen ja katsoo, että

jäsenvaltio voi ilmoittaa ja komissio hyväksyä lisätuen tai muutoksia jo hyväksyttyyn hankkeeseen tai tietyn hankkeen tukieriin, jos jokainen tukierä voidaan osoittaa välttämättömäksi ja sillä on kannustava vaikutus (päätöksen 24 perustelukappale).

30 Komissio myös muistuttaa päätöksen 28 perustelukappaleessa suuntaviivojen 4.2 kohdasta, jonka mukaan kannustavan vaikutuksen olemassaolo on oletettava, jos tuensaaja on jättänyt hakemuksensa, ennen kuin hanketta aletaan toteuttaa. Pelkästä päätöksen 24 ja 26–35 perustelukappaleen sanamuodosta ilmenee, että komissio on tosiasiallisesti tutkinut tuen kannustavaan vaikutukseen liittyvän edellytyksen ja selittänyt, miksi esillä olevan asian erityisolosuhteissa voitiin hylätä suuntaviivojen 4.2 kohdassa oleva olettama ja todeta, että kannustavaa vaikutusta ei ole.

31 Vastaavasti komissio on päätöksen 24 ja 36–39 perustelukappaleessa selvästi todennut syyt, joiden vuoksi se katsoo, että riidanalainen tuki ei ole tarpeellinen.

32 On siis ilmeisesti niin, että yhtäältä kantajalle on annettu täydet mahdollisuudet tietää syyt, joiden vuoksi komissio on todennut riidanalaisen tuen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, kuten kantajan kirjelmissä olevat riidanalaisen tuen kannustavaa vaikutusta ja välttämättömyyttä koskevan komission arvioinnin väitettyä virheellisyyttä koskevat laajat kannanotot todistavat, ja toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa.

33 Tästä seuraa, että EY 235 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 659/1999 säännösten rikkomista

Asianosaisten lausumat

34 Kantaja katsoo, että asetuksen N:o 659/1999 9 artikla toimii oikeusperustana, joka mahdollistaa jo myönnetyn tuen muuttamisen ja erityisesti sen korottamisen, ja että komissio on esillä olevassa asiassa rikkonut mainitun asetuksen säännöksiä.

35 Kantaja väittää, että jos neuvosto antaa komissiolle toimivallan peruuttaa päätöksen ja määrätä tuen palauttamisesta, mikäli toimitetut tiedot ovat olleet virheellisiä, komissiolla on sitä suuremmalla syyllä oltava oikeus muuttaa ja korottaa myönnettyä tukea. Tuen muuttamisella tai korottamisella näet puututaan asianomaisten oikeuksiin lievemmin kuin peruuttamisella.

36 Komissio vaatii kantajan esittämän kumoamisperusteen hylkäämistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

37 Vaikka kantaja vetoaa asetuksen N:o 659/1999 ”säännösten” rikkomiseen, se tuo esiin perusteluissaan ainoastaan mainitun asetuksen 9 artiklan.

38 Asetuksen N:o 659/1999 9 artiklan, jonka otsikko on ”Päätöksen peruuttaminen”, sanamuoto on seuraava:

”Komissio voi peruuttaa 4 artiklan 2 tai 3 kohdan, tai 7 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden toimittaa huomautuksensa, jos päätös on perustunut menettelyn aikana annettuihin virheellisiin tietoihin, jotka ovat olleet päätöksen kannalta ratkaisevia. Ennen päätöksen peruuttamista ja uuden päätöksen tekemistä komissio aloittaa muodollisen tutkinta-menettelyn 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämän asetuksen 6, 7 ja 10 artiklaa, 11 artiklan 1 kohtaa sekä 13, 14 ja 15 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.”

39 Pelkästään asetuksen N:o 659/1999 kirjaimellisesta sanamuodosta ilmenee, että tämän artiklan ainoana tarkoituksena on antaa komissiolle toimivalta peruuttaa päätöksensä ja että sitä sovelletaan ainoastaan, jos komissiolle on toimitettu virheellisiä tietoja ja toimielin on näiden tietojen perusteella tehnyt päätöksen, jossa on todettu, että kyseessä ei ole tuki tai että tuki on yhteismarkkinoille soveltuva.

40 Kuten komissio perustellusti korostaa, kantaja myöntää nimenomaisesti kannekirjelmässään, että ”tällaisesta tapauksesta ei ole kyse tässä asiassa, koska toimitetut tiedot eivät olleet virheellisiä”. On myös todettava, että esillä olevassa asiassa kantaja ei moiti komissiota siitä, että se ei peruuttanut 3.7.2001 tekemäänsä päätöstä.

41 Kantajan ”sitä suuremmalla syyllä” -päätelmä muodostuu pikemminkin siitä, että asetuksen N:o 659/1999 9 artiklasta johdetaan komissiolle mahdollisuus tehdä mainitun artiklan nojalla päätös, jolla hyväksytään jo myönnetyn ja hyväksytyn tuen

muuttaminen, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi hyväksyä, koska kyseessä on erityisen lavea ja selvästi lain vastainen tulkinta kyseisestä artiklasta.

42 Vaikka joka tapauksessa asetuksen N:o 659/1999 9 artiklaa voitaisiin pitää asianmukaisena oikeusperustana edellä mainitun päätöksen tekemiselle, tämä ei merkitsisi sitä, että kaikki lisätuki, josta on ilmoitettu komissiolle, kuten tässä asiassa, olisi yhteismarkkinoille soveltuvaa.

43 Näin ollen on hylättävä asetuksen N:o 659/1999 säännösten rikkomista koskeva kanneperuste.

Kanneperuste, joka koskee EY 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan, EY 88 artiklan ja suuntaviivojen rikkomista

Asianosaisten lausumat

– Kannustavan vaikutuksen puuttuminen

44 Kantaja toteaa ensimmäiseksi, että suuntaviivojen 4.2 kohdan kolmannen alakohdan mukaan kannustavaa vaikutusta koskevan arviointiperusteen täyttymiseksi riittää, että

tukihakemus on jätetty ennen kuin hanketta aletaan toteuttaa. Kantajan mukaan tämä ainoa arviointiperuste täyttyy tässä asiassa, koska tukihakemus on jätetty toimivaltaiselle kansalliselle elimelle 28.1.2000 eli ennen hankkeen toteuttamiseen tähtäävien töiden aloittamista. Vaikka komissio on päätöksessä muistuttanut suuntaviivojen 4.2 kohdassa tarkoitetusta arviointiperusteesta, se ei ole tutkinut kannustavaa vaikutusta sinä ajankohtana, jona kantaja ilmoitti hankkeesta kansallisille viranomaisille, vaan sinä ajankohtana, jona jäsenvaltio ilmoitti riidanalaisesta tuesta, minkä johdosta komissio on rikkonut kyseistä säännöstä.

45 Tarkastelutapa, jota komissio on noudattanut päätöksessä siltä osin kuin huomioon on otettu sekä ilmoituksen tekohetki, että se, että hanke oli saatu valmiiksi ennen tätä hetkeä, ei ole kantajan mukaan asianmukainen kannustavan vaikutuksen arvioinnissa, se on asiassa T-126/99, Graphischer Maschinenbau vastaan komissio, 14.5.2002 annetun tuomion (Kok., s. II-2427) vastainen ja sillä jätetään huomioimatta taloudelliset tosiasiat.

46 Kantaja muistuttaa toiseksi, että se on hakenut 77 miljoonan DEM:n suuruista tukea, joka vastaa 35:tä prosenttia investointien kustannuksista, ja saanut ILB:ltä 69,3 miljoonaa DEM, joka vastaa 31,5:tä prosenttia investointien kustannuksista. Kantajan hakemus on edelleen pätevä 7,7 miljoonan DEM:n eli 3,5 prosentin osalta investointien kustannuksista, koska hallinnollinen riitauttamismenettely ILB:ssä ei ole vielä päättynyt.

47 Kantaja väittää, että päätöksessä komissio katsoo virheellisesti, että alkuperäinen tukihakemus on ”rauennut” 3.7.2001 tehdyllä päätöksellä, koska tällä päätöksellä päätetään vain osasta haetusta tuesta. Kantaja huomauttaa lisäksi, että päätös on tehty vastauksena ”muutoshakemukseen”, kuten Saksan viranomaisten 22.12.2003 tekemässä ilmoituksessa on nimenomaisesti todettu.

48 Kantaja väittää kolmanneksi, että komissio jättää huomioimatta sen, että jotta uusi tuki jo myönnetyn tuen lisäksi voidaan hyväksyä, ei ole tarpeen, että on uusia tukikelpoisia kustannuksia. Se, että on lähtökohtaisesti mahdollista saada useita tukia yhtä ja samaa hanketta ja näin ollen samoja tukikelpoisia kuluja varten, ilmenee EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12.1.2001 annetun komission asetuksen (EY) (EYVL L 10, s. 30) viidennestä perustelukappaleesta. Tätä ratkaisua sovelletaan kantajan mukaan aluetukiin, jollei 35 prosentin tuen enimmäismäärän, joka on määritetty monialaisten puitteiden säännösten mukaisesti, noudattamisesta muuta johdu. Tuen 35 prosentin intensiteetti on kantajan mukaan esillä olevassa asiassa yhteismarkkinoille soveltuva, koska huomioon otettava ”kilpailutilanne”-tekijä ei ole 0,75 vaan 1.

– Välttämättömyyden puuttuminen

49 Kantaja väittää, että komissio on aluetukien alalla täsmentänyt ja rajoittanut välttämättömyyttä koskevaa arviointiperustetta siltä osin kuin tuen välttämättömyyden tunnustamiseksi riittää, että hakemus on jätetty ennen kuin hankkeen toteuttaminen on aloitettu. Tältä osin välttämättömyyttä koskevan arviointiperusteen tutkimus vastaa kannustavan vaikutuksen tutkimusta.

50 Se väittää, että tätä arviointiperustetta, joka koskee tukihakemuksen jättämispäivää, sovelletaan myös siinä tapauksessa, että myönnettyä tukea muutetaan, ja huomauttaa, että komissio myöntää itse, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä mainittua mahdollisuutta tuen korottamiseen ei ole varattu pelkästään täysin uusia hankkeita varten. Komission esittämiin esimerkkeihin tilanteista, joissa tuen muuttaminen tai lisätuki voidaan myöntää, on kantajan mukaan lisättävä tapaus, jossa, kuten esillä olevassa asiassa, komissio on arvioinut markkinat virheellisesti, jossa

haetaan komission yhdenmukaista lupakäytäntöä ja jossa alkuperäinen kansallinen hallinnollinen menettely ei ole vielä päättynyt.

51 Komission päätöksen 39 perustelukappaleessa esittämä välttämättömyyden käsitteen tulkinta on kantajan mukaan lisäksi virheellinen, koska komissio jättää huomioimatta sen seikan, että kantajalla on ollut velvollisuus sovellettavan kansallisen säännöstön mukaisesti toteuttaa hanke 36 kuukauden määräajassa eli ennen 1.1.2005 sillä uhalla, että se menettää tuen kokonaisuudessaan. Olisi ristiriitaista edellyttää, että kantaja toteuttaa hankkeen tietyssä ajassa, ja samalla katsoa, että määräajassa tapahtuva toteuttaminen johtaa siihen, että menetetään mahdollisuus saada hyväksyntä tuen korottamiselle. Tällaisella lähestymistavalla kiellettäisiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jolla mahdollistetaan tuen muuttaminen tai lisätuen myöntäminen.

– Luokittelu toimintatueksi

52 Kantaja väittää, että komission päätöksessä vahvistama luokitteleminen toimintatueksi on virheellinen, koska Saksan liittotasavallan ilmoitus koskee aluetukea ja kaikki sen komissiolle toimittamat tiedot koskevat monialaisten puitteiden vaatimuksia.

53 Komissio vaatii kantajan esittämän kanneperusteen hylkäämistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

54 On muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan mukaan kanteessa on oltava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Tämä on ilmaistava niin selvästi ja tarkasti, että vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi antaa kanteen johdosta ratkaisun tietyissä tapauksissa jopa ilman muita tietoja. Kanteessa on näin ollen nimenomaisesti selitettävä, mitä kanteen perustana oleva oikeudellinen peruste sisältää, eikä pelkkä ylimalkainen viittaaminen tähän perusteeseen täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia (asia T-102/92, Viho v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok., s. II-17, 68 kohta ja asia T-352/94, Mo och Domsjö v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok., s. II-1989, 333 kohta).

55 Työjärjestyksen 113 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi milloin tahansa ja asianosaisia kuultuaan viran puolesta tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi, ja mainitun 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan noudattamatta jättäminen on tällainen peruste (asia T-64/89, Automec v. komissio, tuomio 10.7.1990, Kok., s. II-367, 73 ja 74 kohta ja yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok., s. II-2941, 75 kohta).

56 Esillä olevassa asiassa on todettava, että kantaja tyytyy väittämään, että EY 88 artiklaa on rikottu, mutta ei muotoile mitään perusteluja tämän väitteen tueksi. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuuli kantajaa tämän seikan osalta istunnossa, se ei täsmentänyt asiaa miltään osin.

57 Näin ollen kyseessä oleva kanneperuste on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se perustuu EY 88 artiklaan.

– Kanneperusteen tutkiminen

58 On riidatonta, että komissio katsoi, ettei mitään EY 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista voitu soveltaa 3 936 947 euron valtiontukeen, jonka Saksan liittotasavalta aikoi myöntää kantajalle, ja näin ollen mainittu tuki oli todettava yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

59 Sekä päätöksen rakenteesta että siinä olevien perustelukappaleiden sanamuodosta ilmenee, että komission päätelmä perustuu kahteen eri perusteeseen eli riidanalaisen tuen kannustavuuden puuttumiseen ja sen välttämättömyyden puuttumiseen. Niinpä komissio täsmensi päätöksen 20 perustelukappaleessa, että ”tuen kaksi keskeistä edellytystä eli kannustava vaikutus ja välttämättömyys eivät täyty”.

60 Vaikka nämä kaksi tukien soveltuvuutta koskevaa edellytystä voivat tietyissä tapauksissa tukea toisiaan, niillä on omat merkityksensä, joten päätöksen kahta perustetta, jotka koskevat kannustavuuden puuttumista ja välttämättömyyden puuttumista, on pidettävä itsenäisinä. Esillä olevan kumoamisperusteen tutkinnassa kantaja lisäksi riitauttaa erikseen molemmat päätöksen perusteet.

61 Kun asianosaisia kuultiin istunnossa, he vahvistivat tämän tulkinnan päätöksen sisällöstä ja sen, että sekä tuen kannustavaan vaikutusta että sen välttämättömyyttä koskevan edellytyksen on täytyttävä, jotta tuki voidaan todeta yhteismarkkinoille soveltuvaksi, ja tämä on kirjattu istunnon pöytäkirjaan.

62 Tässä vaiheessa on muistutettava, että kun päätöksen tietyillä perusteluilla voidaan yksin perustella päätös oikeudellisesti riittävästi, virheet, jotka saattaisivat rasittaa päätöksen muita perusteluita, eivät missään tapauksessa vaikuta sen päätösosaan (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-302/99 P ja C-308/99 P, komissio ja Ranska v. TF 1, tuomio 12.7.2001, Kok., s. I-5603, 26–29 kohta ja asia T-210/01, General Electric v. komissio, tuomio 14.12.2005, Kok., s. II-5575, 42 kohta). Lisäksi siltä osin kuin komission päätöksen päätösosa perustuu lisäksi useisiin perusteluihin, joista kukin yksinäänkin riittäisi päätösosan perustaksi, kyseinen päätös on lähtökohtaisesti hylättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että jokainen näistä perusteluista on lainvastainen. Mainitussa tapauksessa virhe tai muu lainvastaisuus, joka vaikuttaa vain yhteen päätöksen perusteluista, ei voi olla riittävä perustelu riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi, jos tällä virheellä ei ole voinut olla ratkaisevaa vaikutusta tämän päätöksen tehneen toimielimen hyväksymään päätöksen päätösosaan (ks. vastaavasti edellä 45 kohdassa mainittu asia Graphischer Maschinenbau v. komissio, tuomion 49–51 kohta ja em. asia General Electric v. komissio, tuomion 43 kohta).

63 Näin ollen on tutkittava aluksi kantajan moitteet, jotka on muotoiltu EY 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan rikkomista koskevan kanneperusteen yhteydessä päätöksen toisesta perustelusta, joka koskee riidanalaisen tuen välttämättömyyden puuttumista.

64 Tässä artiklassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää

”a) tukea taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma;

– –

c) tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla;

– –”

65 Kuten komissio on todennut päätöksen 36 perustelukappaleessa, jotta komissio voi todeta tuen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaiseksi, sen on edistettävä sellaisen nimetyn tavoitteen saavuttamista, joka ei olisi tuensaajana olevalle yritykselle mahdollinen tavanomaisissa markkinaolosuhteissa. Toisin sanoen jäsenvaltiot eivät voi suorittaa maksuja, joilla tuensaajana olevan yrityksen taloudellinen tilanne paranee ilman, että maksut ovat välttämättömiä EY 87 artiklan 3 kohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseksi (ks. vastaavasti asia 730/79, Philip Morris Holland v. komissio, tuomio 17.9.1980, Kok., s. 2671, Kok. Ep. V, s. 313, 17 kohta).

66 Ei näet voida hyväksyä sitä, että tukeen kuuluu yksityiskohtia, erityisesti sen määrä, jonka rajoittavat vaikutukset ylittävät sen, mikä on tarpeen, jotta tuella saavutettaisiin perustamissopimuksessa hyväksytyt päämäärät (ks. vastaavasti asia 74/76, Iannelli & Volpi, tuomio 22.3.1977, Kok., s. 557, 15 kohta).

67 Päätöksestä ilmenee, että komissio on päätellyt, että riidanalainen tuki ei ole tarpeellinen lähinnä kahden objektiivisen toteamuksen perusteella.

68 Komissio on ensinnäkin todennut, että määrältään 3 936 947 euron suuruinen tuki, jonka Saksan liittotasavalta ilmoitti 22.12.2003, ei koskenut kantajan uutta investointihanketta eikä työpaikkojen luomista vaan liittyi yksinomaan sellaisen laitoksen rakentamiseen, jossa valmistetaan suurlastulevyjä ja josta on ilmoitettu 22.12.2000.

69 Niinpä komissio viittaa kirjelmissään, eikä kantaja ole esittänyt vastalauseita tältä osin, 22.12.2002 tehdyn ilmoituksen 3.2.2 kohdasta otettuun virkkeeseen, jonka mukaan ”kaikki tukikelpoiset investoinnit rajoittuvat alun perin haettuihin investointeihin”. Myös tämän ilmoituksen 3.3.1 kohdassa olevista numerotiedoista ilmenee, että riidanalaisen tuen määrä vastaa 3,5:tä prosenttia alkuinvestoinnin kustannuksista, mikä merkitsee siten tuki-intensiteetin nousua 31,5 prosentista 35 prosenttiin mainittujen kustannusten osalta.

70 Komissio on toiseksi ottanut huomioon sen seikan, että kantaja oli toteuttanut kokonaan investointihankkeen, joka koski sellaisen laitoksen rakentamista, jossa

valmistetaan suurlastulevyjä, määrältään 35,43 miljoonan euron hyväksytyn tuen, joka vastaa 31,5:tä prosenttia investoinnin kustannuksista, avulla, ja tämä on tapahtunut huomattavasti ennen 22.3.2003 tehtyä toista ilmoitusta.

71 Niinpä asianosaisilla ei ole erimielisyyttä siitä, että kantaja on jatkanut toimintaansa sen jälkeen, kun sille oli myönnetty intensiteetiltään vain 31,5-prosenttinen tuki, ja että edellä mainitun laitoksen rakennustyöt, jotka aloitettiin helmikuussa 2000, saatiin lopullisesti valmiiksi ennen tammikuun loppua 2003 eli melkein vuosi ennen toista ilmoitusta.

72 Komissio päätteli tästä toisesta seikasta, että Kronoplyn liiketoiminta oli kannattavaa tai että yritys ei ainakaan tarvinnut lisää tukea ja että lisätuki olisi merkinnyt kantajalle tässä vaiheessa odottamatonta voittoa (päätöksen 39 perustelukappale).

73 On todettava tältä osin, että kantaja ei väitä, että kyseisen investointihankkeen täydellinen toteuttaminen on lopulta aiheuttanut lisäkustannuksia, jotka sen on täytynyt rahoittaa omilla varoilla tai luotolla ja jotka olisivat tästä syystä rasittaneet sen taloudellista tilannetta. Kantaja ei näin ollen osoita, että komissiolle 22.12.2003 ilmoitettu 3 936 947 euron lisätuki oli sille taloudellisesti tarpeellinen kyseisen investointihankkeen täydellistä toteuttamista varten.

74 On siis ilmeisesti niin, että komissiolla on näissä olosuhteissa ollut perusteet katsoa, että riidanalainen tuki ei edellyttänyt tuensaajalta vastasuoritetta eikä panosta yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamisessa ja että kyse oli siis toimintatuesta, jolla katettiin juoksevia kustannuksia, jotka Kronoply joutuisi muuten itse maksamaan, ja jota ei voitu hyväksyä.

75 On muistettava tältä osin, että toimintatuilla eli tuilla, joilla pyritään vapauttamaan yritys kustannuksista, joista sen olisi muuten vastattava liikkeenjohdossaan tai tavanomaisessa toiminnassaan, vääristetään lähtökohtaisesti kilpailuolosuhteita (ks. asia C-156/98, Saksa v. komissio, tuomio 19.9.2000, Kok., s. I-6857, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

76 Kantajan perusteluilla ei voida osoittaa vääräksi edellä 74 kohdassa esitettyä päätelmää.

77 Kantaja väittää ensimmäiseksi, että komission päätöskäytännöstä, sellaisena kuin se on kirjattuna suuntaviivoihin, ilmenee, että kuten kannustavan vaikutuksen myös tuen välttämättömyyden arvioinnissa riittää, että kansallinen tuen myöntämistä koskeva hakemus on jätetty ennen kuin investointihankkeen toteuttaminen on aloitettu.

78 On kuitenkin todettava, että kantaja ei viittaa mihinkään komission päätöksiin, jotka todistaisivat väitetystä käytännöstä, ja että päätöksen tarkastelusta ilmenee päinvastoin, että suuntaviivojen 4.2 kohdan kolmas alakohta koskee pelkästään tuen kannustavaan vaikutukseen liittyvää edellytystä.

79 Tämän säännöksen mukaan ”tukijärjestelmässä on vaadittava, että tukihakemus on jätettävä ennen kuin hanketta aletaan toteuttaa”.

80 On huomattava, että tällä säännöksellä viitataan aikajärjestykseen liittyvään seikkaan ja sillä tarkoitetaan siis ratione temporis -tutkimusta, joka on täysin asianmukainen kannustavan vaikutuksen arvioinnissa. Tällainen arviointi on näet suoritettava kyseessä olevan yrityksen siitä investointipäätöksestä, josta alkaa tämä dynaaminen prosessi, jonka, kuten kantajan investointi, liiketoiminnallinen investointi välttämättä muodostaa.

81 Kuten päätöksen 30 perustelukappaleessa todetaan, suuntaviivojen 4.2 kohdan mukaisella testillä pyritään tarkastamaan kannustavan vaikutuksen olemassaolo siten, että investoinnin toteuttaminen ei viivästy kohtuuttomasti tuensaajan investointipäätöksen kattavamman tutkimisen, joka saattaisi osoittautua hyvin hankalaksi tai aikaa vieväksi, johdosta. Tutkimuksen hankaluuden ja aikaa vievyyden huomioon ottaminen on selityksenä sille, että pelkästään sen toteaminen, että tukihakemus edeltää ajallisesti investointihankkeen toteuttamisen aloittamista, mahdollistaa komission mukaan kannustavan vaikutuksen olemassaolon olettamisen.

82 Sitä vastoin tässä oikeudenkäynnissä esitetty kysymys koskee tuen välttämättömyyden osalta kyseisen investointihankkeen toteuttamisen tosiasiallisten edellytysten arviointia ja kantajan vastattavana olevaa sellaista vastasuoritetta, joka oikeuttaa 22.12.2003 ilmoitetun lisätuen myöntämisen.

83 Kantajan perusteluilla pyritään todellisuudessa siihen, että tuen välttämättömyyttä koskevaa objektiivista ja sisällöllistä edellytystä arvioitaisiin pelkästään muodollisin perustein, mitä ei voida hyväksyä.

84 Kantaja väittää toiseksi, että komission tuen välttämättömyyttä koskevassa tulkinnassa jätetään huomioimatta se seikka, että kantajalla oli sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla velvollisuus toteuttaa hanke 36 kuukauden kuluessa eli ennen 1.1.2005 sillä uhalla, että se menettää tuen kokonaisuudessaan, ja kielletään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jolla mahdollistetaan tuen muuttaminen tai lisätuen myöntäminen.

85 On riidatonta, että sen jälkeen, kun jäsenvaltio on ilmoittanut tukihankkeen ja komissio on hyväksynyt sen, tällä jäsenvaltiolla on mahdollisuus ilmoittaa hankkeesta, jolla myönnetään uutta tukea tuensaajana olevalle yritykselle tai muutetaan jo myönnettyä tukea (asia T-212/00, Nuove Industrie Molisane v. komissio, tuomio 30.1.2002, Kok., s. II-347, 47 kohta ja edellä 9 kohdassa mainittu asia Kronoply v. komissio, määräyksen 50 kohta). Komissio tarkastaa tämän uuden ilmoituksen ja voi tarkastettuaan EY 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjen edellytysten täyttymisen todeta tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi (ks. vastaavasti em. asia Nuove Industrie Molisane v. komissio, tuomion 46 kohta).

86 Komissio ei ole millään tavalla kiistänyt tätä jäsenvaltioille tunnustettua mahdollisuutta vaan on viitannut siihen nimenomaisesti päätöksen 24 perustelukappaleessa. Komissio myöntää selvästi, että samaan hankkeeseen voidaan antaa useita tukia, mutta vain sillä edellytyksellä, että jokaista niistä voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana ja että tuen välttämättömyyttä koskeva edellytys siis täyttyy.

87 Kuten lisäksi komissio perustellusti korostaa kirjelmissään, se, että jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että hanke on toteutettava tietyssä määräajassa, ei merkitse automaattisesti sitä, että menetetään mahdollisuus hakea mainittua hanketta varten jo myönnetyn tuen korottamista ja saada korotus hyväksytyksi mainitun määräajan päättymisen jälkeen.

88 On siten mahdollista, että jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle kansallisessa säännöstössä vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen lisätuen tiettyyn hankkeeseen, joka on aiheuttanut lisäkustannuksia ulkopuolisista ja ennakoimattomista syistä.

89 Komission tehtävänä on tällaisessa tilanteessa määrittää, voidaanko ilmoitettua lisätukea pitää tarpeellisena ottaen huomioon monialaisiin puitteisiin kuuluvien alueellisten tukien osalta erityisesti sovellettava tuki-intensiteetin enimmäismäärä.

90 Esillä olevassa asiassa komissio on perustellusti tyytynyt toteamaan, että kantaja oli toteuttanut kyseessä olevan investointihankkeen kokonaan alun perin hyväksytyn tuen avulla ennen riidanalaisen tuen ilmoittamista.

91 On näet muistutettava, että kantaja ei ole missään vaiheessa väittänyt, että kyseessä olevan investointihankkeen toteuttaminen ja siis jokin EY 87 artiklan 3 kohdassa määrätyistä tavoitteista olisi johtanut lisäkustannuksiin ja että alkuperäisen tuen korottamisella 3 936 947 eurolla, josta ilmoitettiin komissiolle 22.12.2003, oli osittain tai kokonaan korvattu nämä lisäkulut ja että korottamista olisi tästä syystä pidettävä tarpeellisena.

92 Kantaja tyytyy väittämään, että investointihankkeeseen myönnetty lisätuki on hyväksyttävä tilanteessa, jossa, kuten esillä olevassa asiassa

– komissio on päätöksessään, jolla alkuperäinen tuki todettiin yhteismarkkinoille soveltuvaksi, arvioinut virheellisesti kyseessä olevien tuotteiden markkinat

– etsitään yhdenmukaista tukien hyväksymiskäytäntöä näitä markkinoita koskeville tuille

– tukihakemukseen liittyvä kansallinen menettely ei ole vielä päättynyt.

93 On todettava yhtäältä, että olettamukseen perustuva väite siitä, että komissio on arvioinut virheellisesti kyseessä olevien tuotteiden markkinat, on ristiriidassa sen väitteen kanssa, että Saksan viranomaisten toimittamat tiedot, joihin 3.7.2001 tehty päätös perustuu, ovat paikkansapitäviä. Toisaalta edellisessä kohdassa mainituilla kantajan esittämillä näkökohdilla ei ole merkitystä tuen välttämättömyyttä koskevan edellytyksen kannalta sellaisena kuin se on määriteltynä edellä 65 ja 66 kohdassa.

94 Todellisuudessa asiakirja-aineistosta ilmenee, että riidanalaista tukea koskevalla ilmoituksella pyrittiin pelkästään saavuttamaan 35 prosentin tuki-intensiteetti, joka vastaa alkuperäistä tukihakemusta, koska kantaja ei selvästi ollut hyväksynyt

”kilpailutilanne”-tekijän osalta vahvistettua kerrointa 0,75, samalla kun komissio oli hyväksynyt kertoimen 1 kilpailijayrityksen Glunz AG hyväksi ilmoitetulle suunnitellulle tuelle mainitun yrityksen hyväksi myönnetystä tuesta joitakin viikkoja 3.7.2001 tehdyn päätöksen jälkeen tehdyllä päätöksellä.

95 Kolmanneksi kantaja moittii riidanalaisen tuen luokittelua toimintatueksi ja vetoaa lähinnä 22.12.2003 tehdyn ilmoituksen sanamuotoon.

96 On kuitenkin todettava, että pelkästään se, että jäsenvaltion ilmoitus ”koskee” alueellista investointitukea, ei merkitse sitä, että kyseinen toimenpide ei voi olla toimintatuki.

97 On muistutettava, että valtiontukien valvontajärjestelmän toteutus, sellaisena kuin se ilmenee EY 88 artiklasta ja siihen liittyvästä oikeuskäytännöstä, on lähinnä komission tehtävänä ja että komissiolla on EY 87 artiklan 3 kohdan soveltamisessa laaja harkintavalta, jonka käyttäminen edellyttää taloudellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten arviointeja, jotka on tehtävä yhteisön kannalta katsoen (asia C-303/88, Italia v. komissio, tuomio 21.3.1991, Kok., s. I-1433, Kok. Ep. XI, s. I-127, 34 kohta ja edellä 75 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomion 67 kohta).

98 Esillä olevassa asiassa komissio on katsonut perustellusti, että tuen välttämättömyyttä koskeva edellytys ei täyttynyt ja että riidanalainen tuki oli luokiteltava toimintatueksi, koska se oli myönnetty vaatimatta tuensaajalta vastasuoritusta ja koska se oli tarkoitettu parantamaan yrityksen kassatilannetta.

99 Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että kantaja ei ole osoittanut, että komissio olisi todennut virheellisesti, ettei tuki ollut tarpeellinen.

100 Näin ollen, ja vaikka oletettaisiin, että komissio on katsonut virheellisesti, että riidanalainen tuki ei täyttänyt kannustavaa vaikutusta koskevaa edellytystä esillä olevan asian erityisolosuhteissa, joille on ominaista se, että on ilmoitettu lisätuki, joka liittyy jo hyväksyttyyn investointihankkeeseen ja joka on erottamaton taloudellinen kokonaisuus, on todettava, että edellä 59–62 kohdassa muotoiltujen seikkojen mukaisesti päätös olisi perusteltu pelkästään tuen välttämättömyyttä koskevan toteamuksen perusteella.

101 Tästä seuraa, että kanneperuste, joka koskee EY 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan ja suuntaviivojen rikkomista, on hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee komission ilmeisiä virheitä tosiseikkojen toteamisessa

Asianosaisten lausumat

102 Kantaja väittää ensimmäiseksi, että päätöksen 22 perustelukappaleessa komissio toteaa virheellisesti tunnustaneensa menettelyssä N 813/2000 Saksan liittotasavallan toimittamien tietojen merkityksen ja hyväksyneensä tämän jäsenvaltion tekemät päätelmät kyseessä olevien tavaroiden markkinoiden osalta. Komission 3.7.2001

tekemästä päätöksestä ilmenee kantajan mukaan selvästi, että komissio ja Saksan liittotasavalta eivät olleet yksimielisiä siitä, oliko investointi toteutettu supistuvilla markkinoilla.

103 Toiseksi kantaja väittää, että edelleen päätöksen 22 perustelukappaleessa oleva maininta, jonka mukaan Saksan liittotasavalta ja kantaja ovat hyväksyneet komission 3.7.2001 tekemän päätöksen, on virheellinen. Sitä, että tästä päätöksestä, jolla tuki todettiin kokonaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi, ei ole nostettu kannetta, ei voida pitää hyväksyntänä, koska tällainen kanne olisi jätetty tutkimatta oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi. Lisäksi kantajalla on ollut kansallisen säännöstön mukaisesti laillinen velvollisuus toteuttaa hanke, sellaisena kuin se oli ilmoitettu, 36 kuukauden määräajassa komission hyväksynnän jälkeen.

104 Kantaja väittää kolmanneksi, että komissio toteaa päätöksessä virheellisesti, että kantajalta olisi jo evätty intensiteetiltään 35 prosentin tuki. Kantajan mukaan ero 31,5 prosentin tuki-intensiteetin, joka hyväksyttiin 3.7.2001 tehdyllä päätöksellä, ja monialaisten puitteiden asianmukaisesta soveltamisesta seuraavan 35 prosentin tuen intensiteetin eroa ei ollut käsitelty valtiontukimenettelyssä ennen 22.12.2003 tehtyä ilmoitusta, ja komissio on evännyt (yhteenlasketun) 35 prosentin tuki-intensiteetin vasta päätöksessä.

105 Kantaja huomauttaa neljänneksi, että tuen kannustavan vaikutuksen tarkastamisen yhteydessä ja siis sen johdosta, että tukihakemus on jätetty ennen kuin hankkeen toteuttaminen on aloitettu, komissio ei mainitse päätöksessä kertaakaan kantajan tukihakemuksen päivämäärää eli 28.1.2000. Komission päätös perustuu siis puutteellisiin tosiseikkoihin.

106 Kantaja toteaa, että jos komissio olisi todennut tosiseikat asianmukaisesti, se olisi tehnyt erilaiset päätelmät ja että komission tosiseikkojen toteamisessa tekemät ilmeiset virheet riittävät itsessään perusteeksi päätöksen kumoamiselle.

107 Komissio vaatii, että kantajan esittämä kanneperuste hylätään.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

108 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että riidanalaisen päätöksen kumoamiseen ei riitä se, että siinä on virhe, vaan lisäksi edellytetään, että tämä virhe on vaikuttanut päätöksen varsinaiseen sisältöön tai toisin sanoen, että jos tätä virhettä ei olisi ollut, päätös olisi voinut olla toinen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 2.5.1995, Kok., s. II-1381, 115 kohta; asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 167 kohta ja asia T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, tuomio 14.3.2007, Kok., s. II-669, 66 kohta).

109 Esillä olevassa asiassa riittää, että todetaan, että vaikka oletettaisiin, että komissio on tehnyt neljä tosiseikkoihin liittyvää virhettä, joihin kantaja vetoaa, päätelmä, jonka mukaan tuki ei ollut tarpeellinen, olisi silti perusteltu edellä 68–74 kohdassa todettujen seikkojen perusteella.

110 Neljällä virheellä, jotka komissio on väitetysti tehnyt päätöksessä ja jotka koskevat mainintaa siitä, että Saksan liittotasavallan toimittamien tietojen merkityksellisyys hyväksyttiin, että 3.7.2001 tehty päätös olisi hyväksytty, että 35 prosentin tukiintensiteetti olisi evätty ja että alkuperäisen tukihakemuksen jättämispäivää ei mainittu, ei ole nimittäin mitään merkitystä edellä mainitun päätelmän kannalta ja siitä seuraavan tuen soveltumattomuutta yhteismarkkinoille koskevan toteamisen kannalta.

111 Näin ollen kyseessä oleva kanneperuste on joka tapauksessa hylättävä tehottomana.

Kanneperuste, joka koskee komission tosiseikkoja koskevaa arviointivirhettä ja harkintavallan väärinkäyttöä

Asianosaisten lausumat

112 Kantaja väittää, että komissio on selvästi arvioinut virheellisesti kannustavaa vaikutusta koskevan arviointiperusteen, koska se ei ole tutkinut suuntaviivojen 4.2 kohdassa säädettyä arviointiperustetta eikä ottanut huomioon sitä seikkaa, että kantajalla oli velvollisuus komission hyväksymien kansallisten lakien nojalla toteuttaa hankkeensa tietyssä ajassa. Päätöksessä komissio kiistää lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön, jonka mukaan on mahdollista myöntää muu tuki tai muuttaa jo myönnettyä tukea.

113 Kantajan mukaan komissio on myös jättänyt käyttämättä harkintavaltaansa, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistanut edellä tarkoitetussa oikeuskäytännössä ja joka on annettu asetuksen N:o 659/1999 9 artiklassa.

114 Tyytymällä perustamaan koko päätöksensä pelkästään siihen seikkaan, että hanke oli toteutettu 31,5 prosentin tuki-intensiteetillä ennen kuin Saksan ilmoitus tuli komissiolle, komissio on paljastanut, että sen aikomuksena oli päästä määrättyyn tulokseen käyttämällä päätöksen perustana pelkästään aineellisia seikkoja luonnehtimatta tai arvioimatta niitä oikeudellisesti. Sen, että kannustavaan vaikutukseen liittyvää arviointiperustetta ei ole tutkittu, tarkoituksena on selvästi ollut mahdollistaa tällaisen vaikutuksen puuttumisen toteaminen. On todettava, että komissio on näin käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

115 Komissio vaatii kantajan esittämän kanneperusteen hylkäämistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

116 Ilmeisiä arviointivirheitä koskevan kanneperusteen osalta kannekirjelmän tutkimuksesta ilmenee, että kantaja esittää tältä osin perusteluja, jotka on jo esitetty asetuksen N:o 659/1999 9 artiklan rikkomista ja EY 87 artiklan ja suuntaviivojen rikkomista koskevien kanneperusteiden yhteydessä.

117 Kuten edellä on esitetty, nämä kanneperusteet eivät voi olla päätöksen kumoamisen perustana.

118 Harkintavallan väärinkäyttöä koskevan kanneperusteen osalta kantajan perustelut perustuvat väitteeseen, jonka mukaan ”sen, että kannustavaan vaikutukseen liittyvää arviointiperustetta ei ole tutkittu, tarkoituksena on selvästi ollut mahdollistaa tällaisen vaikutuksen puuttumisen toteaminen” ja että ”on todettava, että komissio on näin käyttänyt harkintavaltaansa väärin”.

119 Pelkästään päätöksen sanamuodosta ilmenee, että kyseinen kanneperuste perustuu virheelliseen lähtökohtaan, koska komissio on tosiasiassa tutkinut tuen kannustavaan vaikutukseen liittyvän arviointiperusteen ja selittänyt, miksi esillä olevan asian erityisissä olosuhteissa suuntaviivojen 4.2 kohdan olettama voitiin jättää huomioimatta ja voitiin todeta, että kannustavaa vaikutusta ei ole.

120 Näin ollen on katsottava, että kantaja ei ole esittänyt todisteita siitä, että komissio on väärinkäyttänyt esillä olevassa asiassa harkintavaltaansa.

121 Kaiken edellä esitetyn perusteella esillä oleva kanneperuste ei voi menestyä ja näin ollen kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

122 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimuksen mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Kronoply GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vilaras Prek Ciucă

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä tammikuuta 2009.

Allekirjoitukset

Sisällys

Tosiseikat . . . . . II - 5

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset . . . . . II - 9

Oikeudellinen arviointi . . . . . II - 10

Kanneperuste, joka koskee EY 253 artiklan rikkomista . . . . . II - 11

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 11

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 12

Kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 659/1999 säännösten rikkomista . . . . . II - 15

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 15

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 15

Kanneperuste, joka koskee EY 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan, EY 88 artiklan ja suuntaviivojen rikkomista . . . . . II - 17

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 17

– Kannustavan vaikutuksen puuttuminen . . . . . II - 17

– Välttämättömyyden puuttuminen . . . . . II - 19

– Luokittelu toimintatueksi . . . . . II - 20

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 21

– Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen . . . . . II - 21

– Kanneperusteen tutkiminen . . . . . II - 22

Kanneperuste, joka koskee komission ilmeisiä virheitä tosiseikkojen toteamisessa . . . . . II - 33

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 33

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 35

Kanneperuste, joka koskee komission tosiseikkoja koskevaa arviointivirhettä ja harkintavallan väärinkäyttöä . . . . . II - 36

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 36

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 37

Oikeudenkäyntikulut . . . . . II - 39